

نانو برایشان صحبت کردیم. در برنامه ای با عنوان «آزمایشگاه کوچک»، همکارها آزمایش های ساده ای را با بچه ها کار کردند و برنامه پژوهش در علوم انسانی را اجرا کردیم.»

اقوام مختلف ایرانی در مدرسه شهید همت

بخت یار بود و هوا بر خلاف چند روز گذشته، چندان سرد و تحمل ناپذیر نبود. ساعت کمی از ۲ بعد از ظهر گذشته بود که حیاط کوچک مدرسه از صندلی پر شد. بچه ها آرام و منتظر روی صندلی ها نشستند. بیشتر آن ها لباس فرم آبی رنگ به تن داشتند. قرمز، زرد، سبز و کلی رنگ و نقش دیگر هم در آن میان به چشم می خورد و به معنای بهتر، چشم ها را نوازش می کرد. بعضی ها لباس ترکمنی به تن داشتند. عده ای دیگر لباس های محلی افغانستان را پوشیده بودند. تعدادی هم البسه مخصوص اهالی سیستان و خراسان را بر تن کرده بودند. همین بچه ها، چند قدم آن طرف تر، کنار دیوار مدرسه، میزهایی را برپا کرده و رویش انواع و اقسام غذاهای محلی و بومی شهر و دیار خودشان را به معرض نمایش گذاشته بودند. از نان روغنی و چکدرمه گرفته تا انواع و اقسام آش. کافی بود فقط به آن ها نگاه کنی تا مثل یک سرآشپز تمام عیار شروع کنند اسم تکتک آن ها را و همچنین دستور پختشان را برایت گفتن. مدرسه شهید همت محله مهرآباد از اقوام مختلف ایرانی پر شده بود.

همه قومیت ها با هم یک ایران واحد را تشکیل داده اند

«پژوهش در علوم انسانی» همان پژوهش در مورد قومیت های مختلف ایران است. به قول نورسته حشمتی: «متأسفانه خیلی از فرهنگ ها، آداب و رسوم و ویژگی های مختص اقوام مختلف در جای جای ایران، دارد فراموش می شود.» او ادامه می دهد: «در همین مدرسه، دانش آموزان گاهی اوقات درگیر نگاه های تبعیض گونه در این زمینه می شوند، به هر حال بین بچه هایی در این سن، این طرز فکرها پیدا می شود. هدف بسیار مهم ما این بود که تمام آن ها بدانند همین قومیت های مختلف هستند که با همدیگر یک ایران واحد را تشکیل داده اند و هیچ گونه برتری بر یکدیگر ندارند.» حشمتی می گوید: «بچه هایی در این سن وسال، تازه قدرت انتزاعی شان شکل گرفته است. لمس و به عینه دیدن پاره ای مفاهیم، درک آن ها را خیلی برایشان راحت تر می کند.»

یک روز دلچسب

خانم مدیر خوش اخلاق مدرسه شهید همت حالا از زمانی می گوید که برای بهبود این نگرش، از خانواده ها طلب همکاری کرده و اینکه برایی جشن چله، شده است یکی از مصداق های نزدیک شدن به هدفشان: «ما در نهایت در یکی از جلسات انجمن، این قبیل نگرش بچه ها را به خانواده ها توضیح دادیم و از آن ها خواستیم که به نوبه خودشان برای جا انداختن این فرهنگ به ما کمک کنند. آن ها هم در حد توانشان، بچه ها را در برپایی جشن چله همراهی کردند. اجرای این برنامه هم با شب یلدا مصادف شد و چه چیزی از این بهتر؟ بالاخره قرار شد با اجرای برنامه هایی از قبیل شاهنامه خوانی، تئاتر و برگزاری مسابقه، مفاهیم را به زیباترین شکل ممکن برای بچه ها بیان کنیم و برایشان یک روز دلچسب را رقم بزنیم.» صدای دست ها و خنده های بچه ها که در طول این یکی دو ساعت، مدام در گوش مدرسه می پیچید، بی گمان حکایت از حال خوشی داشت که این روز و این جشن به آن ها هدیه داد.

گزارشی از شب چله ای که در دبستان شهید همت برگزار شد

برمن و یاران شب یلدا گذشت...

محبوبه عظیم زاده - هنوز چند قدم تا آخرین غروب فصل خوش رنگ ولعاب پاییز تا اولین طلوع فصل سفیدپوش زمستان و تا آغاز طولانی ترین شب سال باقی مانده بود، با این حال در بیست و هشتمین روز آذر، بچه های دبستان شهید همت محله مهرآباد دور هم جمع شده بودند تا زودتر به پیشواز دهمین ماه سال و سوز و سرمایش بروند و پیشاپیش با صدای بلند فریاد بزنند: «یلدا مبارک!»

یک هفته پروبیمان

نورسته حشمتی، مدیر دبستان شهید همت در دوره دوم، است؛ از همان خانم مدیرهایی که در نگاه اول، جذبه و اقتدارش آدم را می گیرد ولی به محض هم کلام شدن با او، مهربانی و عطوفتش بیشتر رخ نشان می دهد و اینکه چقدر دغدغه دانش آموزانش را دارد. او به همراه کادر آموزشی مدرسه اش در هفته پژوهش، حسابی سنگ تمام گذاشته است و هر روز این هفته را به انجام یک کار و آموزش یک مفهوم اختصاص داده اند. خودش می گوید: «به مناسبت هفته پژوهش با همکارها جلسه ای را برگزار کردیم و فکرها یا مان را روی هم گذاشتیم تا بتوانیم از پتانسیل این یک هفته نهایت استفاده را ببریم. دوست داشتیم کاری را انجام دهیم که در مدارس ابتدایی کمتر به آن پرداخته می شود. متأسفانه در خیلی از مدارس فقط از سر عادت که باید بخشنامه ای را اجرا کنند، برنامه مختصری برپا می کنند و چهارتا عکس و گزارش هم تحویل می دهند و تمام، اما ما تمام سعی مان این بود که به هدفمندترین شکل ممکن این هفته را برای بچه ها، خاطره انگیز کنیم.» حشمتی سپس از برنامه هایی می گوید که در طول هفته پژوهش برای دانش آموزان عملی کرده اند: «بچه ها را به نمایشگاه بین المللی بردیم. به موزه حرم بردیم. درباره علم